

Levy Economics: Πόσο φτωχή είναι η Τουρκία και τι μπορεί να γίνει

28/Ιουν/2014 11:23

Τον χαμηλό βαθμό απασχόλησης των γυναικών της Τουρκίας, αλλά και το πραγματικό εύρος της φτώχειας στην χώρα, πραγματεύεται η μελέτη των Α. Zacharias, T. Masterson και E. Memis για λογαριασμό του Levy Economics Institute.

Η έρευνα ξεκινά με αφετηρία την διαπίστωση μιας «στρέβλωσης»: Οι τυποποιημένες μετρήσεις της φτώχειας, συμπεριλαμβανομένου και του επίσημου τρόπου μέτρησης που χρησιμοποιείται για την Τουρκία, αγνοούν το γεγονός ότι η μη αμειβόμενη οικιακή εργασία συμβάλει στην εκπλήρωση των υλικών αναγκών και επιθυμιών που είναι απαραίτητες για την επίτευξη ενός ελάχιστου επιπέδου διαβίωσης.

Στην πραγματικότητα οι τυποποιημένες μετρήσεις φτώχειας υποθέτουν ότι όλα τα νοικοκυριά έχουν αρκετό χρόνο για να καλύψουν επαρκώς όλες τις ανάγκες των μελών τους, συμπεριλαμβανομένης και της φροντίδας των παιδιών.

Όμως για πολλούς λόγους, ορισμένα νοικοκυριά δεν έχουν αρκετό χρόνο και βιώνουν αυτό που οι συντάκτες της έρευνας ορίζουν ως «ελλείμματα χρόνου».

Αν ένα νοικοκυριό που βιώνει «έλλειμμα χρόνου», δεν μπορεί να το καλύψει με την αγορά υποκατάστατων (για παράδειγμα με την πρόσληψη ενός φορέα παροχής φροντίδας), το επίσημο όριο της φτώχειας υποτιμά τους βασικούς όρους αυτού του νοικοκυριού για την επίτευξη ενός ελάχιστου επιπέδου διαβίωσης.

Επιπλέον τα «ελλείμματα χρόνου» συνιστούν μια μορφή στέρησης, ειδικά όταν λαμβάνουν χώρα σε συνδυασμό με άλλα είδη κοινωνικών και οικονομικών μειονεκτημάτων που αντιμετωπίζουν τα άτομα από τα χαμηλότερα κοινωνικοοικονομικά στρώματα.

Σύμφωνα με την μελέτη, η αξιολόγηση της πολιτικής ατζέντας, καθώς και η κατάσταση των

οικογενειών με χαμηλά εισοδήματα στην Τουρκία, δεν πρέπει να γίνεται αποκλειστικά με βάση το επίσημο όριο της φτώχειας.

Το «εργαλείο» που ανέπτυξαν οι συντάκτες της, το ονόμασαν Μέτρο Φτώχειας Χρόνου και Κατανάλωσης του Levy Institute (LIMTCP), ένα δισδιάστατο μέτρο που λαμβάνει υπόψη τόσο τις καταναλωτικές δαπάνες, όσο και τον χρόνο που απαιτείται από τα νοικοκυριά για την επίτευξη ενός ελάχιστου επιπέδου διαβίωσης.

Τα αποτελέσματα της έρευνας καταδεικνύουν τις διασυνδέσεις μεταξύ των τριών προκλήσεων που αντιμετωπίζει σήμερα η Τουρκική οικονομία:

Την ανάγκη η ανάπτυξη να μην είναι άεργη, την αύξηση της συμμετοχής των γυναικών στην εργατικό δυναμικό και την αντιμετώπιση του αυξανόμενου ελλείμματος στον τομέα των υπηρεσιών κοινωνικής φροντίδας.

Κατά τους συντάκτες της μελέτης, ο στόχος του δεν είναι η παρουσίαση ενός λεπτομερών προτάσεων πολιτικών για την μείωση της φτώχειας με βάση το LIMTCP.

Σκοπός τους είναι η καταρχάς επισήμανση της υποτίμησης του εύρους και του βάθους της φτώχειας στην Τουρκία και εν συνεχεία η παροχή ενός πλαισίου για την αξιολόγηση και τον σχεδιασμό στρατηγικής πολιτικής, καθώς και η επισήμανση των περιορισμών των σημερινών πρωτοβουλιών της Τουρκικής κυβέρνησης.

Αναφορικά με το θέμα των πρωτοβουλιών, η μελέτη προβαίνει σε γενικές συστάσεις για την βελτίωση τους, με έμφαση την αντιμετώπιση των τυφλών σημείων που δημιουργούνται από την παραμέληση του προβλήματος που αφορά το έλλειμμα του χρόνου.

Η γυναικεία απασχόληση

Το ξέσπασμα της οικονομικής κρίσης το 2008 έφερε στην πρώτη γραμμή το ζήτημα της καταπολέμησης της φτώχειας σε πολλές χώρες στον κόσμο, συμπεριλαμβανομένης και της Τουρκίας.

Πριν την κρίση, από τις αρχές μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του 2000, η οικονομία αναπτυσσόταν με σχετικά υψηλούς ρυθμούς αύξησης του πραγματικού ΑΕΠ, αλλά η πιο πρόσφατη περίοδος έχει χαρακτηριστεί ως μια περίοδος «άεργης» ανάπτυξης.

Και αυτό διότι η αύξηση της απασχόλησης υστερεί σημαντικά έναντι της παραγωγής.

Τα χαμηλά ποσοστά απασχόλησης στην Τουρκία (στο 48%, όταν ο μέσος όρος στις χώρες του ΟΟΣΑ είναι στο 46%), το εξαιρετικά χαμηλό ποσοστό συμμετοχής των γυναικών στο εργατικό δυναμικό της χώρας (στο 31%, που είναι πολύ χαμηλότερο από τον μέσο όρο του ΟΟΣΑ), καθώς και τα υψηλά επίπεδα εισοδηματικής ανισότητας και οικονομικής ευπάθειας- τα οποία συνδέονται με την φτώχεια- φαίνεται να αποτελούν διαρθρωτικές και επίμονες πτυχές της πρόσφατης φάσης της οικονομικής ανάπτυξης στην Τουρκία.

Μέχρι πρόσφατα, η εισοδηματική ανισότητα και η φτώχεια δεν βρισκόταν ψηλά στην πολιτική ατζέντα της Τουρκίας.

Λόγο της αντίληψης ότι η οικονομικής επέκταση θα ενίσχυε την μείωση της φτώχειας, οι πολιτικές

έχουν επικεντρωθεί σχεδόν αποκλειστικά στην αύξηση της ανάπτυξης.

Στην πραγματικότητα, πίσω από αυτή την αντίληψη φαίνεται να βρίσκονται οι πρωτοβουλίες των τελευταίων ετών για τη προώθηση της απασχόλησης των γυναικών, με σκοπό της επιτάχυνσης της οικονομικής ανάπτυξης.

Έγγραφο εργασίας του Τουρκικού Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης για την Στρατηγική Εθνική Απασχόληση για την περίοδο 2012- 2023 είχε ως στόχο συμμετοχής των γυναικών στο εργατικό δυναμικό για το 2023 το 35%, το οποίο στη συνέχεια στη συνέχεια αυξήθηκε στο 38% (KEIG 2013).

Σύμφωνα με την μελέτη, οι μη απασχολούμενες γυναίκες θεωρούνται ότι αποτελούν έναν ανεκμετάλλετο πόρο, που μπορεί να κινητοποιηθεί προκειμένου να συμβάλει στην τροφοδότηση της οικονομικής ανάπτυξης.

Αυτό δείχνει με παραδειγματικό τρόπο και η υιοθέτηση, το 2013, του συνθήματος «Γυναικεία απασχόληση, η νέα δυναμική της Τουρκικής οικονομίας», από το Υπουργείο Οικογένειας και Κοινωνικών Πολιτικών.

Στο πλαίσιο της τρέχουσας πολιτικής ατζέντας, τα ευρήματα της μελέτης από τη χρήση του LIMTCP, τονίζουν τη δυνατότητα που διαθέτουν για τη επίτευξη περιεκτικής οικονομικής ανάπτυξης οι προσεκτικά σχεδιασμένες πολιτικές για την αντιμετώπιση φτώχειας με επίκεντρο την απασχόληση- με την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω πολιτικές συνοδεύονται από την επαρκή παροχή επαρκών υπηρεσιών κοινωνικής πρόνοιας και κοινωνικής φροντίδας- σημείο ζωτικής σημασίας σύμφωνα με την μελέτη.

Μια προσέγγιση για την ανακούφιση της φτώχειας, η οποία επικεντρώνεται μόνο στην απασχόληση, θα αποτύχει.

Η διπλή μέτρηση της φτώχειας χρόνου και της καταναλωτικής φτώχειας που επιχειρήθηκε, αποκαλύπτει ότι για τα περισσότερα άτομα, η εξασφάλιση αμειβόμενης απασχόλησης δεν οδηγεί αυτομάτως σε έξοδο από την φτώχεια.

Δεδομένων των ρυθμίσεων που επικρατούν στην αγορά εργασίας, το 2006 σχεδόν το 75% του συνόλου των φτωχών νοικοκυριών θα παρέμενε φτωχό ακόμη και αν όλα τα απασχολήσιμα μέλη του νοικοκυριού είχαν εξασφαλίσει αμειβόμενη εργασία.

Κατά την μελέτη, η προώθηση της απασχόλησης πρέπει να συνδυαστεί με μεγαλύτερη πρόσβαση σε υπηρεσίες κοινωνικής φροντίδας, εκτεταμένη κάλυψη κοινωνικής πρόνοιας και επίπεδα παροχών, αύξηση του κατώτατου ημερομίσθιου και εφαρμογή (ή μείωση) των ορίων για τις ώρες εργασίας.

****Δείτε ολόκληρη την ανάλυση του Levy Economics Institute δεξιά, στη στήλη "Σχετικά Αρχεία"***

[Διαβάστε το άρθρο στο Capital.gr](#)